

[Himmelstrup.]

til at foreligge, efter at Arbejdet med den tekniske Toldlovsrevision, som blev gennemført i Foraaret 1928, var tilendebragt. Derfor vilde jeg finde det naturligt, om den Sag var blevet taget op ved denne Lejlighed under Forarbejderne til en kommende teknisk Toldrevision, det Forarbejde, som den nuværende højtærede Finansminister har foretaget. Men for øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at det, der har den største Interesse i denne Forbindelse, selvfølgelig er dette, at Forbrugerne, i dette Tilfælde Landbruget, faar et bedre og billigere Fodermiddel, og det er saa meget mere nødvendigt, at der ikke finder kunstig Prisforhøjelse Sted paa de Fodermidler, som Landbruget skal anvende, at man hindrer dette under de nuværende Forhold, hvor Priserne paa de færdige Landbrugsprodukter er saa lave, som de er.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tolden paa Ost fik jeg det Indtryk af den højtærede Finansministers Bemærkninger, at det maatte være et væsentlig fiskalt Spørgsmaal — altsaa et Spørgsmaal om, hvorvidt Finansministeren kunde undvære de Penge, som det drejer sig om her —, og at der maaske ogsaa paa andre Omraader var Toldsatser af fiskal Natur, som det vilde være ønskeligt at faa hævet. Dette sidste kan jeg ganske give den højtærede Finansminister Ret i. Der er saadan en Sats som Tolden paa raffineret Kogsalt, der jo nok kan siges at være et Rudiment fra Toldloven af 1908, som det i og for sig vilde være rigtigt at faa hævet under de nuværende Forhold. Dog vil jeg gerne henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, at der for Ostens Vedkommende foreligger det ganske særlige Forhold, at Tilstedeværelsen af denne Toldsats, hvad enten man opfatter den udelukkende som en Finanstoldsats eller som en Blanding af Finanstoldsats og Beskyttelses-toldsats — og jeg er i og for sig enig med den højtærede Finansminister i, at det er en Finanstoldsats — har tildraget sig den engelske Agrarprotektionismes Opmærksomhed, og at de udnytter den paa en Maade, som ikke er til vor Fordel, ovre paa det engelske Marked. Det er en Ting, som jeg vil bede den højtærede Finansminister tage et meget vidtgaende Hensyn til under de kommende Overvejelser.

Fraenkel: Nu var jeg virkelig en Gang saa glad over det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Standpunkt i Toldspørgsmaalet, og saa kom den højtærede Finansminister og

ødelagde det hele. Thi det Standpunkt, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup indtog, var for det første noget nyt, og dernæst var der adskilligt mere Hold i det end i de tidligere Standpunkter. Men nu ligger det der altsaa! Det er dette ulykkelige Østespørgsmaal — det er som en Tragedie i Venstres Bryst, kan man godt sige. Der er jo Mennesker, der er født med saadant noget. Jeg behøver bare at minde om „Kongsemnerne“, hvor den ene af Heltene slaar sig for Brystet og siger: Født til Helt, og saa fejt! Det er jo en kedelig Situation (Munterhed) — ja det sidste siger han jo ikke — men det er en kedelig Situation; det er det, man kalder: Tragedie. Noget lignende har det været alle Dage med Østetolden for Venstres Vedkommende. Venstre er saa at sige født med den, og den fører til Tragedie, hvordan det gaar eller ikke gaar med den. Jeg husker godt fra de første Toldforhandlinger, jeg deltog i her i Tinget i 1908, at saa snart man kom til at røre ved det kildne Punkt, hed det fra alle Sider i Landbruget: Tag Tolden væk, vi vil slet ikke have den! Naa, de regerede selv, saa jeg forstaaer ikke, hvorfor de ikke tog den. Men de tog den altsaa ikke. Senere har vi jo hørt Tale om den mange Gange, og altid har vi hørt den forsvaret, snart paa den ene, snart paa den anden Maade, sidste Gang var det en Luksustold fra Venstres Side, som overhovedet ingen beskyttelsesmæssig Karakter havde, og samtidig hævdede netop den samme Finansminister, som beklæder Posten i Dag, at det var en blot og bar Finanstold.

Nu kommer det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Dag med et helt nyt Argument, og jeg synes virkelig — nu er det Alvor, jeg taler —, at der er noget i det, nemlig at denne Told bruges som Agitationsmiddel mod os overfor de ækle Imperialister og Agrarbeskyttere i England, og hvad det nu er for slette Mennesker. Dette Argument synes jeg, som sagt, der er nogen Mening i, her stod det ærede Medlem paa et godt og klart Standpunkt.

Men saa kommer den højtærede Finansminister og siger: nej, det er en Finanstold, der overhovedet ikke har noget med Beskyttelse at gøre. Og i Kraft af hele sit elskværdige Naturel glider saa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup øjeblikkelig og siger: ja, Finanstold er maaske ogsaa saa meget sagt, det er maaske en Mellemtung mellem en Finanstold og en Beskyttelses-told, men under alle Omstændigheder er det det af mig paapegede Moment, som gør, at vi nu ønsker den bort.